

ఓం.

ఈశ్వరతానావళి

—

శ్రీకృష్ణ

జనమంచి నీతానావళి

నహాయోపాధ్యాయుడు,
ఆర్. సి. హెచ్. హైస్కూలు,

పి. కా. పురము.

రెండవకూర్పు 500.

శ్రీవిద్యజ్ఞనమనోరంజనీముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపఁబడియె.

పి. కా. పురము.

1921.

పెల రు 0-1-6.

టెం.

విజ్ఞప్తి.

భక్త్యమృతంబును సహృదయశృదయంగమంబుగ
విందుసేయు భాగవతాదిపురాణరత్నంబులును, శతకరాజంబు
లును, దారావరులును లెక్కకు నెక్కు దుగనున్నవని యెఱింగి
యు నేనీదిన్ని పాఠముఁ బ్రకటింప సాహసించుటకుఁ బ్రధా
నహేతువు విశ్రాంతిఁగోల్పాహతికయనుదక్కఁ జుటొక్కం
డు గాదు మదనుభజనరంబులైన యభిప్రాయంబుల నిందు
పెల్లడించితిని ఇది చదివి యొక్కరానందించినను నిక్కంబు
గ ధన్యుడననియే భావించు.

ఇది రెండవకూర్పు. పృథమముద్రణములోని వద్దె
ములుకొన్ని తీసివేసి, కొత్తవికొన్ని చేర్చితిని. పాఠకమహా
శయు లిందలిగుణలేకంబుమాత్రమే గ్రహింపఁపఁద్రాస్థికులు.

“గీ. చేతులారంగ శివునిఁ బూజింపఁడేని

నోరునొవ్వంగ హరికీర్తి నుడువఁడేని

దయయు నత్యంబు లోనుగాఁ దలఁపఁడేని

కలుగఁజేటికే దల్లుల కడుపుచేటు.”

పితాపురము.

26-9-1921.

}

జనమంచి సీతా రామస్వామి.

ఓం.

ఈశ్వరతారావళి.

ఉ. శ్రీరమణుండ వీవనియె.

తీంగియు సంపదలిమ్మటంచు ని
న్దోరనుగాని నీకొఱకుఁ

గూర్చెద వాక్సుమదానుమంతయో
కూరిమిలోడఁ ; దోడ్పడుము ;

కొంచెపువాడని వీడఁబోక, నా
నేరము లెంచఁబోక మది

నిల్వమి నెయ్యముమీఱ నీశ్వరా. 1

ఉ. ఎంతగఁ గొట్టుకొన్న మన

సెన్నఁడు నీవయి నిల్వలేదయో !

చింత మునుంగుచుండుఁ, బలు

చిక్కులఁ ద్రోయుచునుండు, నెప్పుడు.

రృంతులఁ బట్టియుండు, గరు

వంబుననిక్కు, యథేచ్ఛద్విధుఁ, గా

సంత సుఖంబులేదు నిజ

మయ్య కృపామతిఁగావు మీశ్వరా. 2

ఉ. లక్కఱలేదు వాహనము,

లక్కఱలేదు యశంబు, స్తోత్రమా

యక్కఱలేదు, జవ్వనులు

నక్కఱలే దధికారయోగమా

యక్కఱలేదు, నిక్కముగ

నక్కఱలే దిల నెట్టిభోగములే

చిక్కులు పెట్టకుండ ననుఁ

జెంతను జేర్చినఁజాలు నీశ్వరా. 3

చ. వినయముఁ దోపనీదు ; మద

వృద్ధికిఁ దోడ్పడుఁ ; బెంచు గర్వముఁ ;

గనులను జూడనీదు ; మతి

కర్ణములన్నిసనీదు ; బంధుల

న్మృదుపటియట్లు నన్నిధికిఁ

బోవఁగనీ దధికారరోగ మే

మనుజుని బట్టకొన్నఁ; దగు
మందునొనంగి కుదుర్పఁజాలు వై
ద్యునిఁగన మీభుజ్జి నకల
మర్గదహారివి నీవ యీశ్వరా. 4

చ. కలిమి యనర్థమంచుఁ బలు
కందగుమాట నిజంబ; కాని, యా
కలిమికినున్న శక్తి మఱి
కలునె దేనికినైనఁ? గల్మిచే
ఖలుఁడును నీకులేని ఘన
గౌరవమొందుచు, విద్యనేర్చువా
రల నిలఁ ద్రోసిరాజని, ని
రంతుశుఁ డౌనుగదయ్య యీశ్వరా. 5

చ. పదపదరాయలంచు ధన
వంతుల సేవకులీడ్చుచుండఁగా,
నదయలఁ జూడలేయనుచు
సాగిలి మ్రొక్కుచుఁ బొట్టకొనమే
గద యవమాన మెంతయినఁ
గాంచి సహింతుఁ దరిదుఁ లక్కటా!

యుదరమునీచ్చి యన్నమిడ

కుండుట నాయమె నీకు నీశ్వరా. 6

చ. వనితలపొందు కూడదని

వల్కుచు నీతులు చెప్పవారలే

వనితనుగాంచిన స్త్రీలు

వాల్చి కెగాదిగఁ జూతు రేలొకఁ ?

మనుజుల మెప్పునొందఁగల

మాటల నాడఁగవచ్చుఁగాని, యా

మనసునుబట్టి గెల్వఁగల

మానవుఁ డెక్కడనుండు నీశ్వరా. 7

ఉ. అన్నిపరీక్షలందు జయ

మందిన, వేతన మెంత లెచ్చిన

మన్న న నెంతపొందినను

మాటల నెంతటి వ్రజ్ఞజూపిన

బున్నెము నొందలేడుగద

పూరుషుఁడెవ్వఁడు నీతిలేనిచోఁ

దిన్నఁగదిద్ది నానడతఁ

దీర్పవె నాపరితాప మీశ్వరా. 8

ఈ. పంథముఁబూనినట్లు వలు

బాములఁబెట్టుట నీకుఁ బాడియే ?

యెంతగఁ గప్ప పెట్టెదవా !

యెప్పుడు నిన్ను మదిద్దలంతు నీ

వింతయుపేక్ష చేసిన మ

తెవ్వరుదిక్కు మహానుభావ నా

చింతలఁదీర్చి శాంతిదయ

సేయు మసాధసుమిత్ర ? యీశ్వరా. 9

చ. తెలియక కొన్నియుద్దెలిసి

తెంపున నెన్నియొ ఘోరపాపముల్

వలుకులఁ జేతలన్మఱియు

భావముచే నొనరించి నందున

ద్దలఁచి, తలంచి వాని, నను

తాపమునొందెడి నన్నుఁ బోవఁగ

నృలుమఱు నీదునామమును

భక్తిబహింతును దండీ, యీశ్వరా. 10

ఉ. వుట్టిన నాటనుండియును

బొట్టకు బట్టకు దేవులాడు గే

నెట్టులు నిన్నుఁ గొల్వఁగల?

నెవ్వడు హాయిగనుండుఁ బ్రాణిని

క్కట్టులఁబాసి? నీవరమ

కారుణికత్వముఁ జూపవేల? నీ

కిట్టిపరాకుగల్గిన మ

తెవ్వరు రక్షకులౌదు శీశ్వరా. 11

ఉ. తప్పనియెంచ కెందఱనో

దాసులపోలిక నాశ్రయించుచు

నైవ్వఁగరాని దుష్క్రియలు

చేయుచు విత్తముఁగూర్చ మోక్షమే?

యెవ్వడు డబ్బుడబ్బునుచు

నేపలుపాట్లు పడంగనేల? ని

స్తవ్వక కొల్చుభాగ్యమును

దప్ప మతేమియుఁగోర నీశ్వరా. 12

చ. తనువు ననుగ్రహించితివి

తాపక సేవకుఁగాడె? కాని నీ

కనికరమున్నఁగాని యెటు

కల్గును మాకటువంటిభాగ్య? మే

సనయము దుష్పథంబుననె

యంధుడనై చరియించుచుంటి ; నా

మనవిని జిత్త గించి యిఁక

మక్కువతో నను జ్ఞానిజేయవే

తనయుఁడు తప్పొసర్చినను

దండ్రికిఁ దప్పనె ప్రేమ మీశ్వరా.13

చ. మును దనుజాత్మజునరిని

ముప్పనవీడక కాచినాడవం

చు నుతులుసేయనేల ? యది

చోద్యమె ? యాశ్రితలోల దీనుల

నమ్మనుచుట నీకు దీక్షగద

మమ్ములమూలము చూడకుందువా

యని మది సమ్మియుంటి నీక

నై నను సౌఖ్యమొనంగు మీశ్వరా.14

మ. సిరియున్నందునఁగాక వేటుగతిఁ గొం

చెంబేనియు న్గౌరవా

దరసేవార్హత లేనిమానవుల చెం

తంజేరి మండాదుచు

స్థరపై జీవనయాత్రనల్పు టతిచిం
తాహేతువా నక్కటా!

వరుల స్వేడుటకంటె నజ్జనునా
వత్తేది నశ్వశ్వరా.

15

చ. సిరులనురొసి సంతతముఁ

జితము సేవయినిల్పినాఁడు ; నీ
చరితముఁ దేనెలుట్టివడఁ

జక్కనియా ధ్రిమునందువ్రాసి, తా
నొరుగృలిభర్తజేయుటకు

నొల్లక నీకది యిచ్చి తృప్తుడై
వటలినవాఁడు పోతన ; యె

వండిల నాతనినాటి యీశ్వరా. 16

మ. కృతిలో నోవములెంచియెంచ కపినా

జ్జేపించు తేనుతగొ

వృతసం బాకవికష్ట మెట్టిదియు తా

వ్యంబల్లు ప్రాధుండగా

కితరుల్లాంచఁగలేరు ; బిడ్డగనువ

నే బాధ చూలాలిగా

క్రితినైఁగల్గునొ గొడ్డురాలెఱుఁగునే

చెప్పంగ? నర్వేశ్వరా.

17

ఉ. ఎంతగనర్థమున్న మన

కేమియు సాఖ్యమొసంగలేదు; కా

సంతయుఁ దోడ మంచుకొనఁ

జాలము ప్రాణములూడిపోవుచో;

సంతటిదానికేల జను

లందఱు మోహముఁజెందుచుందురో?

యింతయు నింద్యజాలమయి

నట్టులు తోఁచును నాకు నీశ్వరా. 18

మ. నదయాత్ముండవుగాన నిచ్చులును మా

సంరక్షణార్థంబె చే

యుదునేకార్యమొనర్చిన న్ధరణి మే

మున్నంతకాలంబు, నా

దియినానే యిదియినావెయంచు మనుజుం

డజ్ఞానియై నిన్నుఁ దా

మదిఁ బ్రార్థింపఁగ నేల? నీవరయనే

మామేలు నర్వేశ్వరా.

19

చక్కఁగఁజాటు నీమహిమ

సర్వము నదృశలీల ; నందియం

బెక్కడిదింక ? " నాస్తికుఁడ

నే" ననుమూఢుఁడుగూడ రాత్రీయం

దక్కజమంది నిస్తృదయ

మందుఁ దలంపకయున్నె యీశ్వరా. 24

ఉ. రావణుఁడంప ధాత్రీ రఘు

రాముఁడవై జనియించినవ్వ డా

పాపనమూర్తియౌ హనుమ

భక్తి సుధాంబుధిమున్లి నిన్ను నీ

తావనితామతల్లిని న

తంబును గొల్చివరీతి నేనునీ

సేవయొసర్పు పెన్నట్టికి

జేకుటుసోగద తండ్రి, యీశ్వరా. 25

౬. మానుషజన్మ దుర్లభము

మాధవసేవను మానఁబోకుఁడో

మానవులార యంచు మతి

మృత్యులు పల్కుదు రెవనేమి ? య

జ్ఞానుల కెట్లుకల్గు సువి

చారము నీదయ లేకపోయినా

నే నవివేకేగానఁ గరు

ణించి ననుక నవరింపు మీశ్వరా. 26

ఉ. చేయఁగ నేర దన్నములు ;

చేయఁగ నేరఁ దపంబు లేవియు

జ్ఞేయఁగ నేర దానములు ;

చేయఁగ నేరను దీర్ఘయాత్రల

జ్ఞేయఁగ నేర శాస్త్రములు

చెప్పినచోప్పునఁ గర్త మేదియుక

మాయలులేక తెల్పితిని

మాయలువన్నక పోవుమీశ్వరా. 27

చ. ఎఱుఁగను వేదశాస్త్రముల ;

నేమియు వ్యాకరణంబురాదు ; నా

కరయఁ గవిత్వమందు నిను

మంతయు నేరువులేదు తండ్రి నీ

కర్మణసుమాత్ర నమ్మితిని ;

గావున దీనిఁ బరిగ్రహింపుమే

యజురలేక యంచు విన

యమ్మున వేడుదు నిన్ను సీశ్వరా.

క. నీమంబున వ్రాసితి నిది

॥

స్వామీ, మాయీంటి పేరు "జనమర్థి" యయా,

నామంబన్న నొ " సీతా

రామస్వామి" యనియెదకు రమ్యగుణాబ్ధి.

10335

